

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

• Vredništvo i upravnštvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marjina lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki tjeden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravnštvo Novin v Crensovci, Prekmurje.

Oglasni, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednega kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravnštvo „NOVIN“.

Spremenjena igra.

Pred par meseci PP. (Pašič-Pribičevič), a zdaj RR. (radikalni-radičovci), ali kak tudi pišejo R. r. (Radikalni-radičovci). Spremenba je nastala po takzvanom „sporazumi“, o šterom nešterni navdūšeni prijatelji režima pravijo, da je narodni sporazum med Srbi i Hrvati, i drugi, da je samo sporazum — bolje povedano pogodba — med dvema strankama (med radikalni i radičovci), večina državljanov pa se zaveda, da to ne nikakši sporazum, nego čisto navaden dogovor, v šterom so radikalni obdržali vse, ka so do zdaj meli, radičovci pa so se odpovedali vsemi, ka so skoz sedem let glasili i za to odpovedali nesko dobili nikaj zvün štiraj ministerskih stolčkov.

V načini vladanja je vse ostalo pri starom, samo vloge so se spremenile. Pribičevič je s svojimi tovariši odišeo, njihova mesta pa so zasedli radičovci. Nastala je samo nova grupacija i ta grupacija ma samo te uspeh, da so nastali iz prvejših nasprotnikov „prijatelji“, iz prijatelov pa nasprotniki.

Pašič-Radič-Pribičevič; s temi imeni je napunjeno vse dnevno časopisje, kak režimsko (radikalno i radičovsko), tak bičevsko i ostalo opozicijonalno. Pravi boj je nastao med vladnimi novinami i novinami, štere zagovarjajo Pribičevičovo postopanje. Iz toga boja pride vnoštevna na den, štere kažejo pravo naravo radikalov i Pribičevičovih samostojnih demokratov.

Pribičevičova stranka je skoz vsa leta od začetka Jugoslavije skoro nepretrgano sedela z radikali v vladnih resorjih (oddelkaj). Pribičevič sam kak prosvetni minister i tudi njegovi demokratični tovariši kak drugi ministri so včinili vnoštevna — kak se je pokazalo v parlamenti samom — štere nesko bile v skladu z ustavov i s parlamentarnim poslovnikom. Radikali so za vse to znali, a se nesko glasili. Zdaj pa Pribičeviči v oči mečejo, da je bio korupcionist. Dobro je. Nemamo nikaj proti tomu, ar Pribičevič zaslubi, da se njegovo delo obsodi. A zakaj nesko postopali radikali proti njemu te, gda je bio minister? Zakašč so mučali te, gda jim je pomagao izvajati centralistično ustavo i prizadevati vsem trem jugoslovenskim narodom težke vdarce? Zakaj jim je bio dober kak minister, a zdaj, gda so ga vrgli iz vlade, ga preganjajo? S tem sebe ne operejo?

Spremeno pa se je tudi Pribičevič. Kak velki zagovornik narodne edinstvenosti, vidovdenske ustave, prvejšega vladnega postopanja je bio on! V imeni jugoslovenskega je preganjao vučitele, profesore, šteri nesko bili njegovi pokorni „hlapci“, zapirajo klošterske šole, „ar ne vzgajajo v narodnom duhi“ — kak je pravo. A ka dela

zdaj? Obhodo je Dalmacijo i vse volilne kraje, gde ma močne postojanke i rovari proti zdašnjo vladnoj koaliciji. Zakaj? Če stvarno mislimo, nema vzroka. Ar če je on istinsko samo iz načelnosti, a ne iz sebičnih i strankarskih namenov vodo takšo politiko, kakšo je skoz ves čas svojega vladanja vodo, potom bi mogao mučati. Spremenilo se najmre nikaj ne. Radikalno-radičovski „sporazum“ je za centralistično ustavo (za štero je bio tudi on), odobrio je delo prvejše vlade (v šteroj je tudi on sedel) i vse zakone, štere je izdelala i dala izglasati ta vlada (Pašič-Pribičevičova.) Še več. Radičovci so glasali celo za novi tiskovni zakon (šteri je ravno njegovo delo) i za nove dvanajstine (štere so tudi herbija od Pašič-Pribičevičove vlade) — čeravno so se borili kak proti tiskovnimi zakoni tak proti dvanajstinam dokeč so bili v opoziciji. Pribičevič pa vseeno ne zadovolen — čeravno ma zvün vsega toga še to zadovoljstvo, da njegovih pristašov uradnikov ne odstavlajo i preganjajo, kak je on to delao s pristaši drugih strank, dokeč je bio na vlasti. Zakaj ne zadovolen? Ar je vržen iz vlade i mora jesti trdi krüh opozicije.

Potom pa pravijo demokratje, da so prijatelji ljudstva. Radikali preganjajo Pribičeviča, ar jih zdaj več ne potreben. Radičovci so se odpovedali vsemi, za ka so se skoz 7 let bojuvali i sprejeli vse, protičemi so se bojuvali, samo da se Štefan Radič rešo iz voze. Pribičevič pa napada i radikale i radičovce, samo zato ar vladajo brez njega. Sodbo o tej „prijateljih ljudstva“ si naj vstvari vsakši sam. Fr. K.

Na lanci.

Naš gospod Radič je vsikdar na tom, da napravi nekaj čudnoga, nekaj takšega, ka ljudje ne vidijo vsakši den. On sam je edna čudna prikazan i zdaj ga že vse zove člodelni Stipica Radič. Njemi je vseeno, či guči, dela, vganja nespametnosti, norosti, či s tem škodi svojimi ugledi i ugledi i koristim države, glavno je za njega, da ga občuduje ves svet. I toga čudodelnega človeka resan občudujemo vsi ljudje. Veselo se nasmejemo, kda čujemo od „čudodelne, mirovorne, seljačke, čovječanske hrvatske republike“. On čudak je šteo meti čudno republiko. A Stric Stipo so prišli v zanke i iz zank so jih državni lovci gnali v zaslužen lükno, kde so mogli biti proti svojo voli tihi i krotiti svojo znano gôvorniško strast. V lüknu pa so se stric Stipo včili blti pokorni. Gospodje iz Belgrada so jim veleli djati na šinjek lanc, šteroga je vzeo g. Pašič, majster za neposlusne politične medvede, v edno, a radikalni državotvorni bič v drugo roko. I zdaj so stric Stipo zaistino postali pokorni; kakpa lanc reže i gloda, a bič neprjetno boža. Stric Stipo so pa s tem dosegnoli višek svoje čudncesti. Postali so politični medved na radikalnem lancu, ki tak zna plesati belgrajski kolo, kak „onaj iz Šumadije ili Vrh Bosne“ i to politično čudo prikažujejo zdaj belgrajski politiki celomi sveti, da se te prav prijetno zabava, kda vidi „čudo“, kak ono iz Zagreba pleše srbski kolo, kda njemi igra belograjska banda.

Dozdaj so stric na lanci napravili dva rekorda v svojoj svetovnoj čudotvornosti, šteriva tuk pokažemo našoj prekmurskoj javnosti, da se tudi ona zabava.

Prvo, ka so gospod stric napravili pod pritiskom bič, je njihov krotek pokod v Ženevo na zasedanje društva narodov. Znano je, ka kda so stric ešče živelj v „hrvatskoj republiki“, so se vozili po svetu z belov turbov okoli šinjeka, v opakaj i v vogorskoj narodnoj noši kak pristni „Zagorec“. Vsešerom so grajali Srba, Pašiča, našo državo; neso šteli priznati krala, države, ustave i so tuge države prosili naj jim pomagajo, ka se odtrgajo od Srbije i napravijo svojo čudno republiko. Stric so znali lepo gučati i so si našli prijatele. To je bolelo one v Belgradu. Nesreča pa je štela, ka so strica obhodili, kak smo to napisali. Zdaj pa so strica gnali na lanci v Ženevo i tam so oni mogli pred vsem svetom povedati, ka so te ne bili na pravoj poti, gda so se proti centralizmu i za Hrvatsko borili ka so te ne gučali istine, nego zdaj. Celi svet je gledao proti Ženevi i je pravo: „Glejte hrvatsko čudo“. Tak so stric odplesali prvi del srbskoga plesa „kolo“ na svetovnem pozoršči na radikalnem lancu.

Leta 1922. je naša država vzela naposodo dolare v Ameriki i to 100 milijonov dolarov. To je znano Blairovo posojilo. Od tega posojila je naša država ne mela nikšega haska, samo obresti (interes) moramo vsi plačuvati. V tistih časih pa so naš stric živelj ešče v „čudotvornoj republiki“ pa so etak gučali: „To posojilo za Hrvate ne vala, ar hrvatski kmet ne nüco amerikanskoga posojila, jaz (Štefan Radič) toga posojila nemrem priznati, tako mi Bog pomagao i hrvatskome seljaku“. Minoli sta dve leti i stric so prišli v znano nesrečo pa so pravili: „Pašič je dobar, Beograd je lijep, srpski narod je junak, centralizam i Vidovdanski ustav kolosalan (ka njemi nega para), a dober za hrvatskog seljaka i američki zajam (posojilo)!“ Tak so stric to prle krivično posojilo priznali, za štero kmet mora plačuvati velke interese, A to je ešče ne zadosta. Pašič se dopadne, ka so stric pokorni, ka lepo bogajo, ka so v Ženevi lepo i zadovoljno plesali, zato jih zdaj pošle v Ameriko, da kak listi pišejo med Amerikanci agitira za državno posojilo. Stric so na lanci i Pašič ma v roki bič! Stric so ne šteli priznati ameriškoga posojila zdaj pa morejo iti za pokoro sami v Ameriko, ka tam prosijo ešče za vekše posojilo, kak je bilo ono, štero so ne šteli priznati i to mogoče ešče pod težjimi pogoji. Ka ešče vse ne doživimo, če bo g. Stipisa Radič igrao takše cirkuse. Svet se zabava. Zabavamo se vši, tudi jugoslovenski kmetje, samo ka je ta naša zabava draga, ar stricove račune moramo plačuvati mi.

— FILOS. —

Pod R. R. (radikalni-radičovci) vladov.

Že več mesecov je minolo od hipa, da so zaseli ministerske resore ministri iz radikalne i Radičove stranke. Teh par mesecov je bilo zadata, da vlada pokaže po kakšoj poti bo šla naprej: ali obdrži način vladanja prvejše vlade ali pa bo istinsko vlada „mirotvornosti i človečanstva“, kak so to Radičovi poslanci radi naglašali.

V kakšoj svetlosti se nam je pokazala nova vlada? Ali moremo praviti, da je zdaj bole, ali pa nam trbe z žalostjov pripoznati, da šebole ječimo? Ka nam je dala nova vlada.

Največki „dar“ so gotovo dvanajstine i pa novi tiskovni zakon. To dvoje je bilo prvo, ka nam je dao radikalno-radičovski režim. Dao nam je to, protičemi so se sami radičovci bojuvali, dokeč so bili v opoziciji. Dvanajstine so pa globle potisnile našega dačoplačuvalca, tiskovni zakon pa teži celo naše tiskarstvo.

S tem delom je bila vlada zadovoljna i si je privoščila počitnica. Ministri so potuhali se pa ta i se le neradi vračali nazaj v Belgrad.

Ministri so pōčivali, med tem pa so bili radikalno—radičovski nastavlenci na deli. Ka vse so tej zvršili, ne mogoče povedati, ponatisnemo pa nešterne odlomke iz poročil, štere so prinesli drugi časopisi.

Belgrajska „Politika“, poroča, da je Davidović obiskao ministra Maksimovića (radikala). „Razlog za te korak je bio,“ — tak piše — „žmetno i nezdrživo stanje v Južnoj Srbiji. Državlani, pristaši Davidovičove stranke, so preganjani na vsakom stopaju; zlopotrebljanje oblasti ostaja nekaštigano tudi proti vnogobrojnim protestom; občinski predsedniki i odborniki, če so člani Dadidovičeve stranke, se protipostavno prestavljajo, ali izsilijo od njih odgoved: aretacije i kaštiganja se vršijo brez kakših zakonskih osnov; v policijskih zaporaj se držijo ljudje brez rešenja i so biti na mrtvo ime...“

Značilno poročilo o „kmetskoj“ politiki vladnih organov prinaša „Hrvat“. Piše: „Ogulinsko financijelno ravnatelstvo odmerja dohodnisko ačo za leto 1921. Rano so se spomnili. Narod joče i zdihava. Dače so telke i tak žmetne, da jih ljudje več nemrejo prenašati. Šraj je pritegnjen do skrajne meje i zdaj začnejo pokati cunte. Šteromi zakonodavci je spadnolo na pamet zdaj razpisavati dače za l. 1921!“ Kakša financijelna modrost je to? Ali je to zmisnila radičovska, ali radikalna sporazumaška pamet?“

Poglejmo še, kak postopajo radičovski politični nastavlenci pri občinskih volitvah. Zagrebčka „Rieč“ je prinesla 8. okt. iz Medjimurja sledeće poročilo: „Da se vidi, kak radičovci i njivi eksponenti v Medjimurji vodijo volitve, donosimo na tom mestu v prvoj vrsti prepis zapisnika o izvršenih volitvah občinskih odbornikov v Sv. Martini. Te zapisnik je morao pisati občinski tajnik na zahtevo radičovcov, šteri so vdrli v občinski urad i igrajč se z noži, prisili občinskoga tajnika, da zapisnik po njivov želi sestavi i podpiše. Te zapisnik pa je medtem plod volitev, štere so se zvršile sledeče: 12. sept. popoldne je prišeo v občino Sv. Martin „odposlanec“ Žnidarič (Radičov poslanec) i sporoco občinskimi tajniki, da bodo drugi den, 13. sept. občinske volitve i naj to on da razglasiti. Tajnik ga je opomno, da oblast volitev še ne razpisala, a zvün toga se morajo 8 dni prle razglasiti. Žnidarič je odišeo k predsedniki radičovske organizacije Ivani Petermanci i se z njim dogovoril, kak naj se volitve izvršijo. Drugi den je Petermanec prišeo v občinski urad i od tajnika zahtevalo, da razglasiti, da bo popoldne volitev občinskoga odbora. Tajnik ga je opomno, da je to nemogče i protizakonito, a nato je Petermanec sam še pred cerkev i je pred narodom, gda je po meši prišeo (iz cerkve), razglasio i naložil, da se popoldne v vseh vesnicah izvršijo občinske volitve i da njemi drugi den pridejo javit, koga so zvolili. I tak se je zgodilo... Glasao je vsakši, što je slučajno prišeo, deca, žene.“ — Poročilo so 9. okt. ponatisnole tudi zagrebčke „Novosti“.

Razlage k tem stvarem ne trbe, ar je vsakom očivestno, v kakšem položaji smo. Preganjanja, navijanje dač, nezakonitosti pri volitvah je porabljala PP. vlada i to nam deli — po poročilu srbskih, hrvatskih, slovenski listov — tudi Radikalna i radičovska vlada. Fr. K.

NEDELA

XXII. po Risalaj. Evang. sv. Mat. 22, 15—21. — Dajte teda casari, ka je casarovoga i Bogi, ka je božega.

Casar i Bog! Sv. pismo jiva vzeme, kak dva najvišja gospoda. Casar je zemelska oblast, a Bog gospodar nebes i zemle. Kak lepo je Jezuš včio, kak se moramo obnašati proti ednomi i proti drugom. Oba sta gospoda i mi smo podložniki obeh. Služiti moramo ednomi i drugom; Bog je najvišji Gospod, zato njemi ide največa čast, največje poštovanje, casar pa je gospod, šteroga je Bog postavo na zemljo, da v njegovom imeni vlada. „Gospod Bog je te vzeo človeka i ga je postavo v ograd veselja, da bi ga obdelavao i čuvao“ — pravi sv. pismo v poglavji od stvarjenja sveta. Adam je postavo za gospodara vsega vidnoga sveta. „Potom teda, gda je Gospod Bog nebes i zemle napravo vse živali na zemli i vse ftice pod nebom, jih je pelao pred Adamom, da bi vido, kak jih bo imenuvao. Dao pa je Bog Adami tudi prepoved i zapoved. S tem je pokazao, da je kak gospodar vsega zemelskoga njemi podložen. Vladar pa je vseeno, ar ga je Bog postavo za gospodara. I prav lepo je Kristuš s svojim navukom naročo, da se da tudi svetnimi vladari, ka njemi ide. Še več. Celo sam se je pokorio, četudi je bio Sin boži. Pokoren je bio, da bi s tem tudi nas včio na pokoročino.

Glasi. Slovenska Krajina.

Misijon v Beltincih. V sredo, 22. oktobra se je zaključo desetdnevni misijon. Zaključno božoj službi je prisostvalo telko ljudi, da jih v beltinskoj cerkvi že dugo ne bilo. — Ka je misijon, ne trbe razlagati. On je prenovitev i ponovna poglobitev duševnega življenja cele fire. Prenovlenje pa naj ne trpi samo par dni, nego mora ostati vsigdar.

Iz šolske politike. Šolstvo v Slov. Krajini je že duga leta v težkem položaju, iz šteroga se ešča tak dugo node moglo izkopati, dokeč se ne opusti politika od najvišje šol. inštance po do najnižje. V šolstvi, posebnō v ljudskoj šoli se vsikdar li povdarda vzgoja, napredek, kvalifikacija vučiteljstva, a to je vse samo teorija; živa praksa nam to vse inači svedoči. V našoj šolskoj upravi je že ta bolezna, da je preveč napojena politično-strankarskoga dūha. V vsakom pogledi je odločnjoči faktor: politično—strankarska pripadnost, a ne gleda se ne na zmožnost, ne na socialno stran, ne na potrebe domačih prilik. A največa nepravda je, da se zavolo političnoga prepričanja godijo preganjanja, zlastavljanja i to vse pod krnikov lažinacionalizma demokratske gospode, ki si lasti patent nad političnov orientacijom i nad nacionalnim preprljanjem posameznikov. (Vsa ta gospoda pa zleže v mišje lükne, ka se trebe pokazati. Op. mimoidoč.) Dosta ti je da si demokrat, Sokol, Orjunaš pa ti ne treba zadostne kvalifikacije, ne potrebno številno službenih let, da lehko postaneš šolski upravitel na večrazrednoj šoli. Drugi, ki ne kvalificiran demokrat,

toga ne dosegneš z edinov argumentacijov: nacionalno (?) nezanesljiv (bolše strankarsko.) Vzemite slučaj Bogojina, Duga ves! Šolskoga upravitev mladenca z ednim službenim letom nad starešimi šolniki. V šolstvi se „fura“ vsikdarbole i bole...

Radio Balsamica vratstvo proti reumatizmi. Priznano od vsej svetskij medicinski autoritet to zdravilo posebno hitro i poleg maloga potroša deluje na leto. Dve ali tri kante (glaže) toga zdravila na leto, zvraci najstarejši reumatizem, protin i reumatični isjas. Absolutno neškodelivo srci zdravilo Radio Balsamica dr. Rahlejeva zavzema prvo mesto po svojoj vrednosti i vseh europskij državaj, v šterij so zavolo velke narobe odprti velki laboratoriji za izdelovanje i razprodajo. O hitrom i popunom učinku toga zdravila najbole svedočijo potrdila profesorov i zahvalna pisma odzdravljenih reumatičnih betežnikov. Za izdelovanje i odajo zdravila Radio Balsamica v Kralevini SHS. je laboratorij v Belgradu Kosoška ul. 43.

Žalostna smrt. V soboto, 24. oktobra se je strelo med potjov proti domi Benkovič Arpad, dozdašnji vučitev v Ženavlah. Vzrok smrti je neznan. Kak se pa čuje, je meo g. vučitev že duže časa živčni beteg i mogoče je, da je zvršo te žalostni čin v živčnem napadi. — Pokojni je sin učitelja Benkoviča v Dokležovji. Kak človek i kak vučitev je bio na svojem mestu. V Ženavlah ga je meo vse kako rado i vsakšemi so stopile škuze v oči, gda so ga prišli v M. Sobotu v špitao že mrtvoga gledat.

Zdravstveno stanje g. Čačiča. Ar nas je vest o betegi g. Čačiča, črensovskoga župnika jako potrla, nas tem bole veseli, da se je njegovo stanje zbolšalo. Zadnji teden sta ga njegova nečakinja, gdč. Mariška Čačič i č. sestra prednjica iz Žičkov obiskale i sta nam prinesle glas, da je že skord čisto zdrav i se okoli sredine novembra povrne domo. Ob priliki deklinskoga misijona v Črensovih bo že doma. Zbetežao je ob konci deškoga misijona, ozdravi pa že prle, kak se deklinski začne. — Molitve njegovih ovčic i tudi vognih drugih vernikov so pomagale.

Pozor. Žiček Marija iz Dokležovja ne odgovarja za duge, štere bi napravo mož Mesarič Jožef (iz Lipovec) v Dokležovji trgovec s kravami.

Nagla smrt. Jožef Car gimnazista v Murškoj Soboti doma iz Dobrovnika je v nedelo 25. sept. na fotbalšči krv poljala i je včasik bio mrtev. Starije so mrtvo telo sina domo, v Dobrovnik pripelali, gde so ga 27. sept. ob velkoj vdeležbi domacinov pokopali. — Mladi junak počivaj v miru!

Vsem Prekmurcom. Z 31. oktobrom prevzemam kak novi tajnik SLS. v M. Soboti vse tajniške posle. Ob toj priliki pozdravlam vse verne pristaše naše Kmečke zveze i tudi vse druge Prekmurce. Tajništvo SLS. je za to, da se vsakši, što ma kakše posle, šterih ne ve sam rešiti, obrne na nje i prosi za tanač. Vsakom, što se obrne na mene, bom rad pomagao. Zato naj le vsakši pride. Tajništvo je v Faflikovoj hiši poleg špitala, uradne vüre pa 8—12. predpoldne i od 2.—5. popoldne. — Celec Ferdinand, novi tajnik.

Novi svet.

Spisao: I. Szikla.

Iz vogrščine prestavo Fr. Kolenc.

Tenkočutnejše pa priženejo družinski prepri. To ne redko. Pijan oča, zmantrana, bantuvana, po falingi hudočnoga oča pomerjanje trpeča mati; to prestarsi dostakrat od svetnega življenja tiste deklice, štere se bojijo od podobnoga stališa, ali pa zavržejo, gda vidijo slabo družinsko življenje, celo družinsko življenje. Potom pa tudi vnože tira med klošterske stene kakša neznatna prevara. Malo trmolagovosti trbe, da se čuti preganjanje i beži med varujoče svete stene. Vidite, ne malo tistih, štere zvünjanji pritisk mami se, štere potom mislijo, da so se istinsko odpovedale vsakšemi svetnimi čuti. A ka bi se odpovedale v notranjščini. I tū postanejo istinsko varane. Toga pa že ne vüpajo izdati. Ali iz gizdavosti, ali iz bojazni. I se mamijo, na tihoma se žaloste celo življenje, da so istinsko srečne, da istinsko nemajo nikših žel, samo se pripraviti za večno življenje.

— Povejte mi no, luba sestra, vsakšo dolgučite, štere še vstopiti? Skoro neverjetno bi se mi vidilo; ar bi potom morala mislit, da ste vi tista, štere se je brez pozvanja preobleka, tista, štera je bila v popuno meri varana, a že neide vč, ar se je navadila. ali pa se protipostavlja sveti, ali pa ne vüpa novoga življenja začnoti, ar se že nemre vživeti v zahteve zvünjanje družbe. Ne verjem pa, da bi tak bilo.

— Prav mate, Ne je tak. Bantüvalo, z žalostjov bi me napuniло, draga hčerka, če bi me vi tak slabš sodili. Mene je pozvanje privalo se. Jaz tudi nesem nesrečna. Jaz nesem bila sirmaska. Samo zdaj sem to, če pa bi štela, je tudi dnesden moje tisto verstvo, štero dobri moja bratja zvün tiste šume, štero sem že našemi kloštri zavezala. Stariši so se lübili, lübili so mene, bratjo, jaz nje tudi. Varala se nesem v ničem i nikom. Tudi nesem bila tak mlađa, kak vi, gda sem se odločila za te stališ. Včinola sem z zdravov pametjov, s pravim nakanenjom. Nitl zavest preprostosti, nitl trudov me ne strašila. I če se smem spominjati, kak ženska, lehko povem, da tudi grda nesem bila.

— O draga sestra, ve ste še zdaj tak lepi.

— Tü ne lepote. Ne vem, tudi neščem znati, da sem to. Znam pa, da sem bila. Odprič bi mi bilo vse tisto svetno veselje, štero navadno imenujejo ljudje za srečo, dobro pa znajo, kelkokrat ne sreča. I glejte, itak sem postala nūna. Ar sta mi zapovedaval srce i narava. Jaz sem na to zrasla, kak kraličina Margita. Neščem druge biti. Nemrem druge biti. Moje veselje je trud za Boga, odpoved, samozataja. To ne moja jakost, nego narava. Ravno zato mam vekšo pravico soditi; ali je istinsko iskrena vaša odločitev, ali namišljeno junaštvo? Nasproti drugim sem že tudi porabila to pravico. Sem dobila tudi vočimetanje zavolo toga od svojih tovarišic. Ne samo ednak. A nemrem za to; zdramiti moram tiste, ki tū iščejo sveto mamillo za pomirjenje svoje dūše. To je moje mislenje. Molite, potom pa resno razmišlavajte o tom, ka sem pravila. Mate itak zadosta časa za spunjenje

vašega nakanenja.

Trezika je obečala, da bo razmišlala.

A za eden teden, za eden mesec je znova odgovorila, da ostane pri svojoj odločitvi.

Sestra Beata sama je tudi začnola omahučati v svojem mnenju. Ka pa če ta deklica istinsko čuti pravo pozvanje. Potom je nima pravice zadržavati.

Celo greči proti njoj, če bi včinola. Mogoče se moti, gda misli, da deklica čini samo pod vplivom prigovarjanja. Ar to je gotovo, da prednica rada vrača k sebi tudi tiste, ki so v začetki komaj mele resno nakanenje za te žmeten stopaj.

Sestra Beata pa se je ravno v prednici zmotila. Tista je bila bole pametna kak ona. Navidezno je diktici bole prigovarjala, kak pa da bi jo dol zgučala. Probo pa je pustila na tisti čas, gda se boža milost brezvomno pokaže.

Če ma deklica resno pozvanje, če njo notranje navdihnenje zori želo: potom itak ne bo poznala ovir, prepovedi. Če pa vodi samo zvünjanji vpliv njeni nezrelo mišlenje, neskušeno dūšo: potom v pameti mora nastopiti tisti sveteo h'p, gda v pravoj svetlosti zagleda podobe, ki se zdaj kažejo v negotovoj luchi.

Trezika je skoro do konca leta. Trezika je bila za sveto osvedočena, da jo prednica ma že za kandidatinjo. I je že govorila o tistem dnevi, gda bleče noviciatsko obleko.

Prednica pa je pravila eden den, gda so se Trezikimi izpiti že končali:

— Draga hčerka, na edno ste pozabili,

Par reči k otvoritvi nar. skupščine.

S kralovov zapovedjov se je 20. oktobra začnalo novo zasedanje narodne skupščine. Ob toj važnoj — ali tudi nevažnoj — priliki se je dalo zapaziti par zanimivih momentov (hlipov), šteri očivestno slikajo dnešnji politični položaj, z ednim pa tudi lehko kako uplivajo na nadaljnji razvoj političnega življenja.

Prle se je dugo časa govorilo, da novo zasedanje otvari Nj. Vel. kral Aleksander z otvoritvenim govorom. To se ne zgodilo, nego je otvoro zasedanje Pašič s tem, da je preteo kralovo zapoved.

Ze mesece i mesece so pisale radikalne i radičvske novine — kak belgrajske i zagrebcke, tak tudi ljubljanske — kakšiva neomenjiva gospoda sta Pašič i Radič v svojih strankaj i kak vsi poslanci teh dveh strank odobravajo politiko „sporazuma“ svojih voditelov. Dogodki v skupščini so pokazali, da ne vse tak, kak so listi, pisali. Kak Pašič tak Radič sta doživel ob priliki volitev v finančni odbor velki poraz. Kakšteč je Pašič naglašljava, da mora vladati v parlamentarnem radikaliskom klubu disciplina i da mora vsakši poslanec voliti kak on (Pašič) šče, se volitev 30 poslancov niti vdeležilo ne. 10 poslancov pa je oddalo prazne listeke. Štirje poslanci so tudi Radiča zapustili i glasali za njegove največje nasprotinike. Da je te dogodek Pašiča i Radiča jako razsredo, si lehko mislimo. Kak ne bi, če pa je s tem vsoj jugoslovanskoj javnosti pokazano, da v radikalnoj i radičovskoj stranki vre i da iz tega vrenja lehkō nastane nekaj vekšega, ka bo odločalo v vsem notrašnje-političnom življenju Jugoslavije.

Kak prva točka je prišeo na dnevni red skupščinskega zasedanja invalidski davek. Razprava se je že začnola. Ar je invalidski zakon takši, da ga naši invalidi nikak nemrejo sprejeti — po mišlenji naših političnih strokovnjakov i po mišlenji voditelov invalidskih organizacij — je opozicija nastopila proti njemu. Samo radičovci so se spremenili. Gda so še bili v opoziciji, so bili tudi oni proti tomi zakoni. Podali so celo pismeno izjavo proti njemu. Zdaj pa je v parlamenti nastopo njih poročevalec i je preteo pismeno izjavo, v štero je bilo povedano, da so radičovci svoje mišlenje spremenili i da so za invalidski zakon. Se zna, da je ta spremembra mišlenja nastala samo zavolo toga, ar so radičovci dobili štiri ministerske stolice. Te so za njih več vredni — tak se bar iz njihova postopanja vidi — kak celi hrvatski narod, šterom se majno zahvaliti, da so prišli do poslanstva.

Država.

Žrtve PP. režima. Zadnje dni prihaja v Belgrad vno Hrvatov i to po večini takših, šteri so bili vrženi iz državne službe za vreme Pašič-Pribičevičevoga režima. Oni pohajajo radičovska ministerstva proseč, da se ponovno sprejmejo v državno službo. Vaš dopisnik je među prilikom, da se razgovarja z večimi takšimi i vsi se tožijo, da jih radičovska ministerstva nerado

Vi ste še mladoletni. Brez privolenja sirotinskega oče nemrete ravnati niti s penezi, niti s svojim odločenjem. Brez toga privolenja vas mi nebi mogli sprejeti.

— Što pa je pravzaprav zdaj moj sirotinski oča? — Je pitala deklica. — Nigdar ga nesem videla.

— Koga je sirotinski stolec odredao?

— Ka se naj jaz brigam z njim? Ve se on tudi z menov ne brigao v celom časi, od tistoga časa, da sem čula, da so ga namesto Gohera proti meni postavili?

— Zakaj proti vam?

— Če mi še braniti, da bi sledila svojoj odločitvi, potom je moj sovražnik.

— Ka pa če ne to?

Trezika ne zaraznila, kakši pomen majo te predničine reči. Z detinskov pripravljov je odgovorila:

— Če ne to, dobro. A kak naj jaz zvedim, da ne to?

— Govorite z svojim dobrotnikom, gospodom Farkašom. Potujte v glavni varaš. Pisala bom prednici ednoga kloštra, štero osebno poznam. Ta vam da mesto za par dni. Medtem g. Farkaš vredi zadevo s sirotinskim očom. Če bo vse v redi, pridite naprej, z razprštritimi rokami vas sprejmen. V kloštri vam vse dajo, ravno kak tui. Posebnoga nadzorstva pa tisto ne trbe, ki ste tak odločnoga i poštenoga mišlenja i tak trdna deklica, kak vi.

Prednica je mela s tem, da je Treziko ravno v glavni varaš poslala, poseben cilj.

(Dale)

sprejemajo i da je pristop k njim žeten. Večnomu se ogorčeni vračajo domo, ne da bi opravili svoj posel. (Iz „Hrvata“.)

Nateknola se na količ. Kmetica iz Barkušca (Srbija), Dara Sulinak je pred ne davnim prišla k veškemu vuciteli i ga prosila, da joj oda iz ograda gruške. Pod gruškom, na šteroj je bila Dara, je stao plot, šteri je sestojao iz špičastih količov. Gruška je bila že stara i Dari se je pod nogami potrla vejka i ona je spadnola na eden količ i se zapicila na njega. Na njeni strašen krk je pribrežao vulteo i vido pred sev strašen prizor. Daro je vzeo dol i jo odneso v svoje stanovanje, a več prekesno; ka par minot je premnola.

Zdavanje na policiji. Pred sodno redarstvo sta bili pozvani zavolo svaje dve familiji. Svaja je nastala, ar so se njüva deca Marica i Marijan rada mela a to roditelom ne bilo prav. Za spodobne svaje i pretnje policija ne mogla najti niednoga paragrafa, po šterom bi jiva kaštigala, a uradnik se je spomno na Sv. pismo, štero pravi: „Idite i vnožite se!“ To je ponovo i Marici i Marijanu, njünum roditelom pa je povedao edno drugo mesto (iz Sv. pisma), štero pravi: „Gda se deca lübijlo, stariši nemajo pravice da jim branijo.“ Vsi so šli zadovoljni, Marica i Marijan sta se vzela.

Vmrla od grizlaja besnoga psa. V selo Plano bliži Bileča se je dogodo tragičen slučaj. Besen pes je vgrizno Maro i Petra Savić, brata i sestro. Po kratkom časi sta oba v strašnih mukaj vmrla.

22 i pol miljona škode od vihara. Osječki župan je predkratkim dobo poročila o škodi, štero je pövzročo velki vihar. Škoda okoli Daruvara znaša 22 i pol miljon Din. Največ so trpele gorice. Vničeno je tudi okoli 2000 plügrov kukorce.

1000 letnice v Sarajevi. Gda se je vršila, nas na telko ne zanima. Bole zanimivo je, kak se je vršila, ali šebole povedano, kak je bio sprejet minister g. Pavel Radič kak zastopnik vlade. — Naroda je na jezere i jezere — kak so to sporočili iz Sarajeva. Pripelao se je tudi Pavel Radič v lepom automobile. Kak je že navada radičovcov, je tudi on porabio slavnost v politične i strankarske namene. Držao je samo politične govore o novopečenem sporazumi, Hrvatske i Hrvatov pa niti z ednov rečjo ne omeno — če tudi je bila slovesnost posvečena spomini hrvatskoga kraljestva. Hvalo je svojega strica Štipico, Pašiča i druge radikale. Zato se nam ne trbe čuditi, če je hrvatsko lüdstvo protestiralo, če so se čuli kriki „doli Radič“ i onomi franciškani, šteri je dr. Pernari povedao v oči: „Če bi kral Tomislav oživo, bi se sramuval, gda bi vido, što vodi dnes hrvatski narod.“

Gda radičovci vladajo. V Belgradu se je pred par tedni vršila nekša tekma, na štero bi tudi Zagrebčani radi šli. Prosili so za polovično vožnjo. Ar je ministerstvo prošnjo odklonilo, je šlo k železniškemu ministru poslanstvu. Te pa poslanstva ne šteo sprejeti, zato ono potrkelo na dveri tajnika v ministerstvu agrarne reforme (radičovca Košutiča), i so prosili da jih on pela pred g. ministra Pavla Radiča. On pa je odgovor: „Vse zaman! G. minister vas v tom dugovanji nemre sprejeti. Nema niti pomena, da za takši popust prosite. Takši popust morejo dobiti i Bosanci i Dalmatinci i Macedonci i Vojvodinci, ali vi Hrvatje ne... (gotovo tudi Slovenci ne, Vr.) Poslanstvo je debelo gledalo, g. ministerski tajnik pa je nadaljuva: Ja, ja, vi Hrvatje toga ne razmire, to razmimo samo mi Radičovci...“

V dišnik se njoj zabodla igla. V osječki špitao je bila pripelana pred kratkim iz Dol. Svilaja kmetica Manda Janjič. Strikajoč nogavice, je neki den držala iglo na vüstaji pri tom se razgovarjala z nekšimi kmeticami. Kak je govorē ednak globoko zdehnola, pri tom se joj je dogodila nesreča. Z zdihom joj je tudi igla vujšla v grlo i se je zapicila v dišnik. Vsi trudi doktora, da bi jo izvlekeo, so bili zaman. Odpelali so jo v Zagreb, da bi jo tisti doktori rešili nesrečne igle.

Radič je znoro Hrvate... Pod tem naslovom je prineseo „Belgradski Dnevnik“ izjavo dr. Šimraka o Radiči i sporazumi. Dr. Šije med drugim izpovedao: „Zadnje občinske volitve v Hrvatskoj so prava podoba denešnjega političnega položaja. Vse volitve očivestno kažejo, da radičovci prepadajo na celoj fronti v Hrvatskoj. Narod se čuti vkanjenoga, zapušča Radiča i ide k zajedničarom, k nam (Hrvatskoj lüdskej stranki, op.) i tudi k radikalom. Radič ne sme nindri v sela, njegov štab še menje. — Ka pa bomo mi z Radičom? Tudi pri nas nema prostora. Svojo pravo farbo je pokazao i po njoj spoznamo, da nam je samo metao peseck v oči.“

Iz Radičovoga „Doma“. Neden pristaš seljačke (Radičove, op.) stranke, a posebno nieden poslanec ne sme niti v ednom slučaju priti

k ministri, a najmenje seljačkimi ministri ali podsekretari zavolo kakšešteč prošnje. Ravnotak neden pristaš seljačke stranke ne sme priti zavolo kakše prošnje niti v seljački klub... Kak pa se naj narod potom obrača na svoje zastopnike? — Samo s pismi, pravi „Dom.“

Svet.

Kak naberajo v Rusiji naročnike za časopise. S vjetko časopisje je v Rusiji preci razširjeno, brez vladne pomoči pa le nemre izhajati. Ar pa bi vsaki list rad postao kelkotelko neodvisen, šejo z različnimi obečanjemi povičati število svojih naročnikov. Tak obečavle „Krestjanska gazeta“ tistomi, što pridobi največ naročnikov, nov zimski kaput, konja, kravo i žepno vüro. Što nabere za „Mir Truda“ 200 naročnikov, dobi 60 rublov nagrade, ali par punčulov i par gamaš. Nekši kijevski list pa je vpelao stalno loterijo za svoje naročnike.

Bogastvo sirote. V Leningradu, starom Petrogradu, je pred kratkim vmrila sirota, štero so poznali pod imenom „Norenberg“. Gda so preiskali njeno sırmaštvu, so vidili, da ne bila tak jako sırmaška. Na skritom mestu so našli zlate lance, vüre, srebrnino i puno drügoga dragocenosti prevzela financija, drüge stvari pa socialna skrb.

Kak postaneš 95 let star. To želejo vnoži lüdjje, posebno v Ameriki. Zato so se radovedni obrnoli na najstarejše lüđi v Zedinjenih državah, naj jim pošlejo recept, po šterom je mogoče postati star. W. Suon je odgovor, da človek sme piti i kaditi, ali da med temi samo malo doživi 100 let; bole sigurno i nekodlivje je popunoma se zdržati, kak se je tudi on zdržavao i 95. let doživo. Nathan Douchy, šteri je d segeo 91. let, nasprotno pravi, da je on skoz celo svoje življenje pio whisky (opojna pijača) i kadio vse mogoče od cigarete pa do najbolje čarne cigare i je itak doživo 91. leto.

Kelko ma Moskva prebivalcov. Pred kratkim je na slovensko seji moskovskoga sovjeta zdašnji sovjetski starešina Ljubimov izjavil, da Moskva ma zdaj okoli 2 miljona prebivalcov. Število prebivalcov po njegovoj izjavi raste za 10 jezera mesečno.

Europske armade. Z ofceri vred majo europske države pod orožjem: Francija 760.500 možov, Rusija 698.500, Anglija 593.000, Poljska 294.000, Španija 272.000, Rumunija 193.000, Italija 152.000, Čehoslovaška 150.000, Belgija 119.000, Nemčija 100.000, vse drüge države pa skupno 277 jezer.

To mogoče samo v Ameriki. Kelko dolarov so zasluzili Amerikanci v pretečenom leti? Približno pove štatistična kniga „Newyorškoga državnega urada za finančne znanstvene študije.“ Ta kniga pravi, da so vsi državlani Zedinjenih držav zasluzili 24 158 000.000 dolarov. (24 jezer miljon dolarov.) Če bi to šumo v bankaj po en dolar na küp sklali, bi bio te küp viši, kak je najvišja gora na zemli.

Ka bodo sini nemškoga prestolonaslednika? Kak je pravo sam prestolonaslednik, se njegovi sini pösvetijo: najstarejši polodelstvi (rad bi bio vojak, a oča ne dopusti), srednji trgovini, najmlajši pa logarstvi.

Sedem modernih čud. Nešterni amerikanski list je razpisao lepo nagrado na pitanje, štere so sedmre moderne čude. Darijo je dobo človek, šteri je poslao sledeči odgovor: 1. Poslanec, ki je vsikdar glasüvao po svojo düssnoj vesti. 2. Delavec, ki zahteva znižanje plače. 3. Nemec, šteri prizna, ka so Nemci premagani. 4. Članek znanoga novinara, ne ka bi poodrtao le edno reč. 5. Amerikanec, ki taji, da ne bi Amerika zmagala. 6. Gledališki igralec, ki ne prepove objaviti svojo sliko. 7. Človek, šteri plača duge i davke na prvi opomin.

Domača politika.

Narodna skupščina. Dne 19. oktobra se je zaključilo poletno zasedanje narodne skupščine, 20. oktobra pa se je s kralevim ukazom začelo novo zasedanje. Kak se iz Belgrada poroča, pride najprej na dnevni red razpravljanja invalidski zakon, potom pa proračun za 1926. leto.

Volitve finančnega odbora. Vsakša stranka je vložila svojo, kandidatno listo. Vseh odbornikov je 31. Vladnivi stranki sta dobili 19 odbornikov, celokupna opozicija pa 12. Pri glasovanju se je pokazalo, da Pašič v radikalnoj stranki več ne tak mogočen pospod, kak dozdaj; 40 radikalnih poslancov se volitev niti vdeležilo ne, 10 poslancov pa je oddalo prazne glasovnice. Iz toga se sklepa, da 40 radikalnih poslancov ne odobrava Pašičove politike. Bolše se tudi Radič ne godi, ar so štirje njegovi poslanci glasali za kandidatno listino tistih poslancov, šteri so že prle zapustili Radiča. — Od naše stranke sta v finančni odbor izvoljeniva Fr. Kulovec i Vladimir Pušenjak.

Svetovna politika.

Konferenca v Locarni se je zaključila. Svetovni listi pišejo, da je na njoj zmagal Anglija. Angleški ministerski predsednik Baldwin je angleškimi zastopniki Chamberlaini častito na njegovih uspehov. Ar je konferenca tudi za Jugoslavijo, posebno za nas Slovence, pomembla, se je naš zvanečni minister Ninčič na Bledi stao s češkim zvanečnjim ministrom Benešom, da bi njemi te poročao, o čem se je na konferenci razpravljalo.

Prepir med Grčijov i Bolgarijov. Grška straža je prestopila grško-bolgarsko mejo. Bolgarska straža je začnola zavolo toga strelati; komandant straže je spadno, več pa jih je bilo ranjenih. Straži so prišli na pomoč vojaki. Strelenje se je znova začnolo in oficer je ostal mrtev. Zavolo teh nemirov je zavladalo v političnih krogaj veliko razburkanje.

Gospodarstvo.

Kak se dajo kante oprati. Če se kante od vina taki ne očistijo, se ostanki v njih skisajo in kante dobijo neprijetno sago. Takši i sploh nesnažne kante se čistijo etak: V vodo natrosi pepeo i jo prekuha. V to mešanico potopi kante. Vsa nesnaga se odluči. S keficom iz ščetin, pritrjenov na debelom droti, očistiš morebitne ostanke. Nato kante dobro opereš s čistov vodov i odcedis. Če ščeš olnate kante ponuditi za vino, jih izperi s pepelom i vročov vodov i nato še s čistov. Nato pa nasipli v nje vsedline od kave i na to nekako vroče vode. Nato speri s čistov vodov. Mesto vsedline nūcajo nešterni tudi strugovino od hrastovoga lesa.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	250 Din.
žita	175 "
ovsa	175 "
kukorice	200 "

2. Živila:

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg.	16—18 D.	14 D. 20 D.
v Ljubljani	16—18 D.	14 D. 20 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 29. oktobra 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 54.50
Schiling	D 7.90
Ceho-Slov. krona, 1 K	D 1.64
20 kronski zlat	D 205—
Francoski frank, 1 frank	D 2.40
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0.075
Svič. fran., 1 fr.	D 10.84
Talijanske lire, 1 lira	D 2.20
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Sv. frcv 9.205

MALI OGLASI.**DOBROIDOČE GOSTILNE**

na jake prometnom kraji se zavolo družinskih razmer taki za 180 jezero dinarov oda. Hiša i gospodarsko poslopje je novo zidano vse s crepom pokrito, zraven še nove i velike hiše nedogrevene za gostilno i tudi vsakšo drugo obrt pripravne. Potem je lep ograd za zelenjavno i sadonosnik, pa 3 orale loga, 1 oral travnika i nad 1 oral njive. Cenjene ponudbe prosim pod "gostilne" ne upravo toga lista.

MLEKARNA

popolnoma moderno urejena v najbolje ugodnom kraji v Sloveniji i blizi državne meje se zavolo družinskih razmer jako zele po ceni oda. Običajno se je izvažalo v Avstrijo dnevno do 2000 l mleka i še več. Poleg je zidane hiša z vsemi potrebnimi prostori i stanovanjem — lepi ograd i sadovnjak pa nekaj goric. Kupci šteri maju veselja do mlečne trgovine maju tudi krasno bodočnost. Mlekarna že je v punom obrati i kuce lahko taki nadaljuje z izvozom mleka. Ponudbe prosim pod 80 jezero dinarov na. Upravo toga lista.

V SATAHOVCIH JE K ODAJI HIŠA

šteri zdaj služi za obč. šolo, iz dveh hiš, klinje, špajza, pivnice, stale, hüt i z 3 livov z ogrado vred na 1 plügi i fitali stoji. Pripravno za trgovino, oštarijo, ali kmetijo. Iz proste roke taki oda VOGLER JOŽEF Murski Črnci.

NE POZABITE!

Sühe gobe odate vsigdar po najvišoj dnevnoj ceni samo v trgovini Franc Senčar, Mala Nedela, Lotmerk. Zapomnite si dobro! i se osvedočite.

POSESTVO

iz 5-6 oralov zemljišča, sadovnjaka, góric, šume, travnika, njive, 2 stanovanjskih i gospodarskih poslopij, oda JOŽEF PETEK Bučkovci 60. p. Mala nedelja.

Sreča Vas išče!

Kupujte srečke (loze) efektna loterija NARODNO KULTURNOGA DRUŠTVA pri MALOJ NEDELI.

Dobitkov je 300 v vrednosti 15.550 Din.

Srečka košta 5 Din. Vlečenje bo novembra 15. I. 1925. Kupujte i naročajte srečke pri Narodno kulturnem društvu Mala Nedela.

AMERIKANCI TO JE ZA VAS!

Pri Sv. Križi pri Lotmerki je k odaji jako lepo posestvo obstoječe iz zidine il 12 plügov zemlje. Cena se zve pri A. KLEMENČIČ v BELTINCIH.

BAUTA**(trgovina)**

s štelazami i stanovanje z 2 sobama, kühnjo, kletjo se da na PETANCIH v najem. — Več se zvedi pri

NEMEC JANEZ

trgovci,

V MURSKI SOBOTI.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za "Novine" pri ERDŐŠY BARNABAŠ, trgovci z papirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Pristopite

k novoustanovienoj "MLINSKOJ ZADRUGI" na Razkriži.

Priglasite se lehko vsakši den.

Delež je 1000 dinarov, šteri se lahko plačuje tudi na rate.

"MLINSKA ZADRUGA" (bivši Kumaričov mlin) Razkriž.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Poštovanimi občinstvi si dovolujem vladno sporočiti, da sem prevzeo od gospe dovice ČISAR

mizarsko delavnico

nahajajočo se v Sodnej ulici v MURSKI SOBOTI, štero bom vodo pod imenom

RUDOLF ŠAFRAN.

Opirajoč se na svoje vsestranske izkušnje, pridoblene v tudi in inozemstvi, zagotavljam Vas, da bom v sako naročilo iz stroke umetnoga poštenoga in stavbarskoga mizarstva skrbno izvršo po nizkoj zmernej ceni. Pričakujem Vaših cenjeni naročil beležim z odličnim spoštovanjem

RUDOLF ŠAFRAN
mizarski majster.

Iz poštenih hiš sprejmem tudi **dva učenca (inaša).**

PASKA!

Če se ščeš za zimo dobro gorobleči za male peneze, te moreš iti

v MURSKO SOBOTO k ALEKSANDRI HORVAT krojači i trgovci z gotovimi oblekami poleg Dobrja.

Tam najdeš velko zalogo zimskih kaputov, bričes hlač i druge vsake vrste gotovoga blaga za moške i dečke. Tam se delajo vsake vrste obleke na mero; — najdeš lastno izdelane kape po najnižišoj ceni! Če ne verješ, pridi i pogledni pa se te zagvūšaš.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago III:

je najboše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotriga društva postanejo lehko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotriga plačajo ednak pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podporo za vsaki den, nadaljnje 3 meseci pa 50 centov na den. Če je kotriga ešte duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovčine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo "Novine" v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jozefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavia i se dobijo tudi pri društvi. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v mesecu ob 3. vori na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago III. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešte nej ali so že v kakšem društvi, naj pristopajo k temi lepom društvi, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:
Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grüškovič, tajnik Stefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Stefan Jakšič, pazitec betežnih Mihal Gjorek, nadzorni predsednik Stefan Gjura, računo-voditel Stefan Ritlop i Naci Markoja, pazitec društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Ovlaščeni zavod za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja, daje kredite po najugodnejših pogojih ter izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Obrtna Banka d. d. v Ljutomeru.